

Izpraševanje vesti

Pri krstu je bilo naše srce veliko (čeprav smo bili majhni), lepo, brez madeža Kaj pa kasneje ... z vsakim grehom je postalo manjše, manjše, manjše, bolj umazano....

Vsak izmed nas se odloča za dobro ali zlo. Vsaka krivica do Boga ali drugega pusti madež na našem srcu ...

»Če rečemo, da smo brez greha, sami sebe varamo in resnice ni v nas. Če pa svoje grehe priznavamo, nam jih bo odpustil in nas očistil vse krivičnosti, saj je zvest in pravičen. Če rečemo, da nismo grešili, ga delamo za lažnivca in njegove besede ni v nas.« (1Jn 1,8-10)

Sebe velikokrat varamo: rečemo, da smo utrujeni, zato smo se jezili na drugega; da je to normalno, če prepisuješ test ... samo, da bi opravičili sebe.

Danes se bojimo bolezni, raka, umazanije, atomske bombe ... ne bojimo pa se greha!!!!
Kaj je greh? »grešiti« = ne zadeti v tarčo, ne zadeti cilj

Če nimamo Boga, greha ne moremo razumeti.

Mali greh = Božja ljubezen je ranjena! in veliki greh = odstranili smo Božjo ljubezen!!!!

Kaj torej??? Kje sem jaz??? Kje je moje srce, kaj je v njem??? Kakšno je moje srce??? Je bolno??? Katero bolezen ima???

Pa si izprašajmo vest gledajoč na bolezni srca

/ARITMIJA – LAKOMNOST/

Moje srce trpi za aritmijo, prehiteva, nori v želji po več. Več denarja, novejši računalnik, dražje hlače. Ko že mislim, da se bo ob novem telefonu umirilo, začne še bolj preskakovati, postane še bolj lakomno.

Ali moje srce včasih prehiteva? Si želi, da bi bilo hitreje kot lahko? Kaj ga osrečuje? Je to bogastvo, želja po več? Se moje srce zna čemu odpovedati? Se zna ustaviti in vzeti čas za Boga? Gre moje življenje mimo mene zaradi materialnih dobrin? Si kopičim materialne dobrine in jim dajem prednost pred odnosi? Mi je zaslužek pomembnejši od bližnjega? Se zadovoljim z malim ali si želim le najboljše, največje, naj...? Ali znam biti ponižen? Se zmrdujem nad hrano, oblačili, drugimi dobrinami? Znam biti hvaležen za to, kar imam? Zaupam Bogu, da mi bo omogočil vse, kar nujno potrebujem za življenje? Ali je Bog v središču mojega življenja ali pa so moji bogovi stvari: denar, uspeh, zunanji videz, priljubljenost, mobilni telefon, užitek, praznoverje? Verujem, da mi Bog pri spovedi odpušča grehe? Hodim k spovedi redno? Se na spoved dobro pripravim? Se zares kesam grehov? Sem pri spovedi iskreno povedal vse grehe, ki sem se jih zavedal? Sem opravil pokoro? Sem naredil trdni sklep in se ga držal? Ali se takrat, ko težko verujem, potrudim, da bi našel prave odgovore na svoja vprašanja?

/SRČNO POPUŠČANJE – LENOBA/

Moje srce ni več tako močno kot prej. Počasi popušča, ne bije več tako učinkovito. Predajam se lenobnosti, iščem načine, da bi se izognil nalogam, izzivom. Ne ljubi se mi ... Zakaj bi delal nekaj, kar moram, ko pa je lažje delati tisto, kar hočem?

Ali moje srce popušča? Da moje srce vse od sebe in se trudi ali pa je leno? Prelagam odgovornost? Odlušam z vsakodnevnimi dolžnostmi? Vzamem zares opomine in nasvete? Sem natančen, dosleden na vseh področjih svojega življenja? Ali vestno izpolnjujem svoje dolžnosti? Se izmikam delu, ugovarjam ob dodatnih zadolžitvah? Se potrudim tudi pri tistih stvareh, ki mi sicer ne ležijo ali ne ugajajo? Vidim priložnost za dobra dela? Ali redno obiskujem nedeljsko mašo? Redno molim? Si vzamem čas za Boga? Rad pomagam? Težko priskočim na pomoč? Ali skrbim za okolje/naravo? Ali svoj prosti čas koristno izkoristim ali pa se predajam brezdelju? Sem Božje ime uporabljal za preklinjanje drugih? Sem Božje ime izgovarjal nespoštljivo, v šali? Kakšen je moj besednjak? Ali je moja govorica prostaška?

/INFARKT – NAPUH/

Moje srce se maši. Polni se z nepotrebnim napuhom, ker sam vidim samo sebe in mislim samo nase. Pa kaj potem, če zabijem prijatelja, ki nečesa ne zna. Nekako se je treba pohvaliti, nekako je treba pokazati, da sem boljši, nekaj več ... Ne vem, zakaj mi pravijo, da me bo še infarkt od mojega napuha?

Ali se moje srce zaveda svoje minljivosti? Je moje srce polno samega sebe? Se zaveda, da ni popolno, da ni brez napake? Ali to prizna? Sem hitro užaljen, sem zamerljiv? Ali se trudim razčiščevati spore sproti? Mi je žal za svoje napake? Se znam opravičiti? Ali dovolim drugim, da svoje napake popravijo? Ali sam mislim, da sem boljši od drugih? Se trudim spoznati tudi tiste, ki so mi mogoče manj zanimivi ali mi ne prinašajo posebnih ugodnosti? Delim ljudi na boljše in slabše, na bolj in manj vredne? Sem samovšečen? Znam biti ponižen ali pa ljubim lastno odličnost? Ali tisto, kar delam, delam iz ljubezni ali iz želje po potrditvi, po ugajanju drugim? Človek je ustvarjen, da slavi Boga in mu služi in tako doseže svojo polno srečo. Ali izkazujem čast Bogu, posebej ob nedeljah in zapovedanih praznikih? Ali sem zavestno in brez pravega razloga izpustil sveto mašo ob teh dneh, sem k maši zamujal ali predčasno odšel? Sem spoštovanje do svete maše pokazal z dostojnim oblačenjem in vedenjem? Ali sem pri maši pozoren na Kristusa in Njegovo darovanje ali mi misli tavajo daleč stran, brez da bi svoje življenje povezal z Jezusovo daritvijo? Ali sem obhajilo prejemal v velikem grehu? Ali je nedelja zame dan počitka, ko se izogibam nepotrebnemu delu, učenju, lenarjenju, nakupovanju in ga preživim v srečanju z Bogom, družino, sorodniki in prijatelji?

Se veselim vsega, kar mi Bog daje v svoji dobroti, ali drugim zavidam njihove talente, uspešnost, obleko, mobitel, denar ...?

Se znam veseliti talentov in darov drugih? Znam ceniti različnost sposobnosti kot bogastvo za vse ali pa me primerjanje z drugimi navdaja z žalostjo, jezo, nevoščljivostjo?

Si kdaj želim, da bi drugim spodletelo, da bi sam imel od tega korist?

/SRČNI OBVOD – NEČISTOST/

Žile, ki oskrbujejo moje srce, so zožane. Moje srce zato potrebuje srčni obvod – potrebuje in išče bližnjice. Bližnjice do ljubezni, bližnjice do odnosov. Veliko lažje, kot vzdrževati pristne stike, je iskati odnose na internetu, živeti spolnost pred poroko ...

Ali moje srce potrebuje bypass, obvod? Ali moje srce išče bližnjice namesto prave poti? Ali išče lažjo pot do ljubezni? Kakšen je moj odnos do samega sebe, do lastnega telesa? Spoštujem svoje telo in telo drugih? Ali skrbim za svoje telo, tempelj živega Boga? Si vzamem čas za delo in čas za počitek? Se iz drugih ljudi norčujem, se zabavam na račun drugega? Varujem svoje dostojanstvo ali se razgaljam, posegam v intimo drugih? Mi spletne strani, ki jih obiskujem, dajo notranji mir in navdihujejo spoštovanje ali mi burijo domišljijo, me vznemirjajo, me zasvajajo? Ali gledam oddaje, filme, poslušam glasbo, berem revije, igram igre z nečisto vsebino? Kaj gledam? S čim polnim svoje misli in svoja čustva? Se prepustim zavajanju neprimernih vsebin? Kakšni so moji pogovori na temo spolnosti? Kako se izražam in kakšno prepričanje imam o osebah nasprotnega spola? Kakšne misli in predstave gojim v svoji domišljiji? Ali v sočloveku vidim le objekt poželenja? Se samozadovoljujem? Ali uporabljam kontracepcijo? Kako se oblačim? Ali s pomanjkljivim oblačenjem izzivam druge? Katere simbole nosim na obleki? Se zavedam, da me je Bog ustvaril, ker me ljubi, in da je prvi namen mojega življenja, da sprejemam njegovo ljubezen in se učim iskreno ljubiti Njega in vse ljudi? Kaj je zame ljubezen? Kje se učim prave ljubezni? Kakšen odnos imam do svojega telesa in spolnosti? Se zavedam, da nas je Bog ustvaril kot moške in ženske, da bi bili odsev njegove podobe? Se učim darovanja, si prizadevam za samoobvladanje? Znam počakati (da pojem čokolado, da zvem novico, da se bom poročil in potem užival v spolnosti ...)?

/ŠUM NA SRCU – NEVOŠČLJIVOST/

Imam šum na srcu. Mogoče šum ni prava beseda, bolje je šepet na srcu. Šepet, ki govori: zakaj on, zakaj jaz ne, kako vedno ona dobi, kar želi ...

Ali bitje mojega srca motijo zunanji šumi? Ali moje srce želi slediti drugemu ritmu? Ali ga obremenjujejo uspehi in dosežki drugih? Sem nevoščljiv talentom, priložnostim, zmagam, materialnim dobrinam, rezultatom, znanju drugih? Ali svoje sploh opazim? Zaupam vase in v svoje talente? Znam drugega pohvaliti, se znam veseliti njegovega uspeha? Ali menim, da sem zaradi uspeha drugega sam na slabšem? Ali sem pretirano tekmovalen? Se primerjam z drugimi? Se čutim prikrajšanega zaradi uspeha sočloveka? Ali svojo vrednost iščem v zunanjih pohvalah? Ali moja nevoščljivost krha odnose z drugimi? Ali spoštujem človeško življenje od spočetja do naravne smrti? Ali sem druge prizadel s svojim opravljanjem in žalitvami? Ali bi lahko pred Jezusom ponovil stvari, ki sem jih izrekel o drugih?

Ali sem vzel ali ukradel kaj, kar ni moje? Sem namenoma poškodoval lastnino drugih? Sem kdaj koga ogoljufal za kaj, kar mu pripada? Sem goljufal pri igri, tekmi, ocenjevanju? Sem na nepošten način in preko vez prišel do določenih pravic in ugodnosti? Ali vedno spoštujem javno lastnino (v šoli, zunaj ...)?

Sem sebičen? Se predajam lenarjenju ali zapravljanju časa? Sem pri učenju in delu marljiv? Sem pripravljen sprejeti telesni in umski napor? Se znam potruditi ali se umaknem, ko je kaj težkega? Sem razvajen?

Sem ravnodušen do revežev? Se norčujem iz vrstnikov, ki so manj sposobni ali materialno bolj ubogi? Sem pošten v mislih, besedah in dejanjih? Kdaj, komu, zakaj sem lagal?

Sem z neprijaznostjo, opravljanjem ali negativnim humorjem okrnil ugled svojega bližnjega?
Sem izdal skrivnost drugega človeka in tako izdal njegovo zaupanje? Se rad baham?

/VISOK KRVNI PRITISK – JEZA/

Ljudje so grozni, nenehno delajo stvari, ki me čisto razjezijo in vržejo iz tira. Zdravnik je rekel, da imam visok krvni pritisk in da se moram umiriti. Umiriti? Nisem jaz kriv, da so ljudje tako grozni!

Se moje srce hitro razburi? Ali burno reagira? Ga razburijo malenkosti? Ali podležem svoji jezi? Kako se spopadam z jezo? Jo izražam na primeren, zmeren način? Kako reagiram, ko jezo začutim pri bližnjemu? Znam brzdati svoje besede in dejanja? Znam odpuščati? Znam biti usmiljen? Sem nestrpen in sovražen do drugih? Sem maščevalen, napadalen? Ali sem objesten? Kako se obnašam v prometu? Sem bil do staršev neubogljiv, nespoštljiv in neiskren? Jim povzročam nepotrebne skrbi? Ali ravnam s starši kot s predmeti in zahtevam vse, kar mi je všeč in kar bi rabil, ne da bi se oziral na njihove težave, na njihovo utrujenost, na njihove pravice? Dam svoj prispevek k skrbi za dom s svojim delom in z odgovornim ravnanjem s stvarmi? Ali sem do rodni bratov in sester ljubeč in spoštljiv? Ali izkazujem spoštovanje in poslušnost svojim učiteljem, vzgojiteljem, katehetom in drugim nadrejenim?

/POVIŠAN HOLESTEROL – POŽREŠNOST/

Pravijo, da imam povišan holesterol, da to ni zdravo za srce. Pravijo tudi, da moram najti pravo mero, ne samo pri hrani, ampak povsod. Zmerno jesti, zmerno uživati, zmerno žurati, zmerno piti, zmerno počivati ... Pa kaj še, življenje je treba zajemati z veliko žlico!

Ali moje srce napolnjujejo nepotrebne stvari? Ali je prenasičeno s tem svetom? Ali zmorem pustiti mobilni telefon za en dan v sobi brez, da bi pogledal nanj? Kakšen odnos imam do hrane? Ali sem zmeren pri hrani? Sem izbirčen, požrešen? Sem zmeren tudi pri počitku ali po nepotrebem zapravljam čas v brezdrlju? Sem zmeren v pogovorih ali kar govorim in govorim in sploh ne znam poslušati? Sem zmeren pri zapravljanju denarja? Sem pripravljen deliti? Skrbim za svoje telo? Ali spoštujem postne dneve? Ali si v postu postavim kakšen konkreten sklep? Se poslužujem uživanja alkohola? Ali uživam substance, ki škodujejo mojemu telesu? Ali se predajam potrošništvu?

S čim hranim duha? Z Božjo besedo ali berem horoskop? Sem kdaj klical duhove ali pa bil preprosto zraven? Sem se kdaj ukvarjal z jogo, spiritizmom in drugimi okultnimi praksami? Ali sem sebičen, nevoščljiv, skopuški, brezbrizen do drugih?

